Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 233

Sic a petro Cornelius. ⁊ paulꝰ ab ana-
nia inuenti sunt. nã ambo ꝑuenti a domi
no erant ⁊ ꝓparati. Quid saulo paratius.
qui supplici iam ⁊ mente ⁊ voce clamaue
rat. Dñe quid me vis facere. Nec minus
cornelius q̃ elemosynis ⁊ orationibꝫ suis
domino quidẽ eas sibi inspirante: ꝓme-
ruit ꝑuenire ad fidez. Inuenit quoqꝫ phi
lippus nathanaelẽ. sed ꝓus dominꝰ illuz
cũ essꝫ sub ficu iam viderat. Que domini
visio. nunq̃d nõ ꝓparatio fuit? Et andre
as sermonẽ fratrũ suũ nihilominus inue
nisse refertur: sed ꝓuisum eque a dño atqꝫ
prescitũ. vt vocaret̃ cephas: quasi fortis ĩ
F fide. Legimus de Maria ꝙ inuenta fue
rit in vtero habẽs de spiritusancto. Existi
mo aũt simile quid habere in hac ꝑte spõ-
sam domini matri ipsiꝰ. Nisi enĩ ⁊ ipsa in
uenta esset habẽs de spũsancto. nequaq̃ꝫ
ab ĩuentoribꝫ suis tã familiarit̃ requisissꝫ
de eo cuiꝰ spũs est ille. Non sustinuit vt il
li effarent̃ ad quid venissent. ipsa locuta ẽ
⁊ quidẽ ex abundãtia cordis. Nũ quẽ di
ligit anima mea vidistis? Sciebat q₂ be
ati oculi qui vidissent. ⁊ admirãs eos qui
viderant: aiebat. Nũ vos estis quibꝫ vi-
dere donatũ est: quẽ tot reges ⁊ prophete
voluerũt videre ⁊ nõ viderunt. Nũ vos
estis qui meruistis in carne aspicere sapiẽ
tiam. in corpore veritatẽ. in homĩe deum
Multi dicũt. ecce hic est. ⁊ ecce illic. sꝫ ego
tutius mihi arbitror fidem accõmodare
vobis q̃ mãducastis ⁊ bibistis cũ eo post
q̃ꝫ resurrexit a mortuis. Et hoc dictuꝫ sit
de eo qđ sponsa sciscitata est a vigilibus.
Si quo minꝰ supplebitur sermone alio.
Nũc aũt ex hoc vel maxime liquet: ꝑuen-
taꝫ fuisse a spiritusancto. ab his vero qui
custodiunt ciuitatez inuentã cõpertamqꝫ
ꝙ vere ipsa sit quã ꝓsciuit ⁊ predestinauit
ante secl'a deꝰ: ꝓparauitqꝫ dilecto filio suo
delicias sempiternas in seculis eternis. vt
sit sancta ⁊ immaculata in cõspectu eius.
germinãs sicut liliũ: ⁊ florens in eternum
ante dñm patrẽ dñi mei Jhu xp̃i spõsi ec
clesie q̃ ẽ sup oĩa deꝰ bñdictꝰ ĩ secula Amẽ

Sermo. lxxix.

G Num quẽ dili-
n git aĩma mea vidistis? O amor
ꝓceps. vehemẽs. flagrãs impe
tuose q̃ ꝓter te aliud cogitare non sinis. fa
stidis cetera. ꝯtemnis oĩa ꝓter te: te con
tẽtꝰ. Cõfundis ordines. dissimulas vsuꝫ
modũ ignoras. totũ quod oportunitatis
quod rõnis. qđ pudoris. quod consilij:
iudicij ve videt̃ triumphas in temetipso.
⁊ redigis ĩ captiuitatẽ. En oĩe quod co-
gitat ista ⁊ quod loquit̃ te sonat. te redo-
let. ⁊ aliud nihil. ita tibi ipsiꝰ ⁊ cor vendi-
casti ⁊ linguã. ait. Nũ quẽ diligit aĩa mea
vidistis? Quasi vero hi sciant quid cogi-
tet ipsa. Quẽ diligit anima tua đ ipso scisci-
taris? Et nõ habet nomen? Quenã vero
tu ⁊ ille quis? Et hec ita dixerim propter
singularitatẽ eloquij ⁊ insignẽ verborum
incuriã qua ꝓsens scriptura ceteris dissi-
milis satis apparꝫ. Unde in epytalamio
hec nõ verba pensanda sunt: sed affectus.
Cur ita? nisi ꝙ amor sanctus quẽ totius
huiꝰ voluminis vnã constat esse materi-
am nõ verbo sit estimãdus aut lingua: sꝫ
opere ⁊ veritate. Amor vbiqꝫ loquitur. et
si quis horũ que legũt̃ cupit adipisci no
ticiam: amet. Alioq̃n frustratũ ad audien
dũ legendũ ve amoris carmen q̃ nõ amat
accedit. quoniã omnino nõ potest capere
ignitũ eloquiũ frigidũ pectꝰ. Quõ enim
grece loquẽtẽ nõ intelligit q̃ grecũ nõ no-
uit: nec latine loquentẽ q̃ latinꝰ nõ est. ⁊ ita
de ceteris. sic lingua amoris ei q̃ nõ amat
barbara erit. sic̃ es sonãs aut cinbalũ tin-
niens. Isti ꝓo (vigiles loq̃r) qm̃ de spũ et
ipi acceperũt vt amẽt. sciũt q̃d loquit̃ spi-
ritus. ⁊ amoris vocibꝫ optime cõptis sibi
in ꝓmptu hñt rñdere ĩ sil'i lingua. i. studijs
amoris pietatisqꝫ officijs. Deniqꝫ ita ĩ bre H
ui edoctã. emittunt đ eo qđ q̃rit. vt dicat.
Paululũ cũ ꝑtransissem eos inueni queꝫ
diligit aĩa mea. Bñ paululũ. quia verbuꝫ
abbreuiatũ fecerunt ei: symbolũ fidei tra-
dentes. Et qđ sequit̃. tale est. Oportebat
quidẽ spõsaꝫ trãsire ꝑ eos ꝑ quos cogno-
sceret veritatẽ. sed tñ ⁊ ꝑtransire. Nisi eniꝫ
⁊ ꝑtransisset ⁊ ipsos. non inuenisset quem
querebat. Atqꝫ hoc ipm suasum ab illis ñ
ambigas. Nõ enim ꝓdicabãt semetipos
sed dominũ suũ Jesum. qui absqꝫ dubio
⁊ supra ipsos est ⁊ vltra. Unde ⁊ ait. Trã
site ad me oĩes qui ꝯcupiscitis me. Nec
sufficiebat transire: sed et pertransire do-
cetur. Siquidem pertransierat is quem
vestigabat. Nõ modo enim de morte ad

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0233
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt